

- 5) Το άρθρο 9, παράγραφος 2, και το άρθρο 15, παράγραφος 2, του κανονισμού 2017/1001, καθώς και το άρθρο 10, παράγραφος 2, και το άρθρο 15, παράγραφος 2 της οδηγίας 2015/2436,

έχουν την έννοια ότι:

ο δικαιούχος σήματος μπορεί να αντιταχθεί στην εμπορία σε κράτος μέλος, από παράλληλο εισαγωγέα, φαρμάκου εισαγομένου από άλλο κράτος μέλος, το οποίο ο εισαγωγέας έχει ανασυσκευάσει σε νέα εξωτερική συσκευασία στην οποία έχει επικολλήσει εκ νέου το ειδικό σήμα του δικαιούχου για το συγκεκριμένο προϊόν αλλά όχι τα άλλα σήματα και/ή τα υπόλοιπα διακριτικά σημεία που υπήρχαν στην αρχική εξωτερική συσκευασία του φαρμάκου, όταν η παρουσίαση της νέας εξωτερικής συσκευασίας μπορεί, πράγματι, να βλάψει τη φήμη του σήματος ή όταν, λόγω της παρουσίας αυτής, ο καταναλωτής που έχει τη συνήθη πληροφόρηση και είναι ευλόγως προσεκτικός αδυνατεί ή μπορεί δύσκολα μόνο να αντιληφθεί αν το φάρμακο προέρχεται από τον δικαιούχο του σήματος ή από επιχείρηση που συνδέεται οικονομικά με αυτόν ή, αντιθέτως, από τρίτον, με συνέπεια να θίγεται η λειτουργία του σήματος ως δηλωτικού της προέλευσης του προϊόντος.

(¹) EE C 279 της 24.8.2020.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 17ης Νοεμβρίου 2022 [αίτηση του Hof van beroep te Brussel (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Imprexco N.V. κατά Novartis AG, (C-253/20), PI Pharma NV κατά Novartis AG, Novartis Pharma NV (C-254/20)

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-253/20 και C-254/20) (¹)

[Προδικαστική παραπομπή – Άρθρα 34 και 36 ΣΛΕΕ – Ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων – Διανοητική ιδιοκτησία – Σήματα – Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 – Άρθρο 9, παράγραφος 2 – Άρθρο 13 – Οδηγία 2008/95 – Άρθρο 5, παράγραφος 1 – Άρθρο 7 – Παρεχόμενο από το σήμα δικαίωμα – Ανάλωση του δικαιώματος επί του σήματος – Παράλληλη εισαγωγή φαρμάκων – Φάρμακο αναφοράς και γενόσημο φάρμακο – Οικονομικά συνδεδεμένες επιχειρήσεις – Ανασυσκευασία του γενόσημου φαρμάκου – Νέα εξωτερική συσκευασία – Επίθεση του σήματος του φαρμάκου αναφοράς – Εναντίωση του δικαιούχου του σήματος – Τεχνητή στεγανοποίηση των αγορών μεταξύ των κρατών μελών]

(2023/C 15/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hof van beroep te Brussel

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Imprexco N.V. (C-253/20), PI Pharma NV (C-254/20)

κατά

Novartis AG (C-253/20), Novartis AG, Novartis Pharma NV (C-254/20)

Διατακτικό

Το άρθρο 9, παράγραφος 2, και το άρθρο 13 του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το σήμα της ΕΕ, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) 2015/2424 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2015, καθώς και το άρθρο 5, παράγραφος 1, και το άρθρο 7 της οδηγίας 2008/95/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Οκτωβρίου 2008, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων, υπό το πρίσμα των άρθρων 34 και 36 ΣΛΕΕ,

έχουν την έννοια ότι:

ο δικαιούχος του σήματος φαρμάκου αναφοράς και του σήματος γενόσημου φαρμάκου μπορεί να αντιταχθεί στη διάθεση στην αγορά κράτους μέλους του γενόσημου φαρμάκου που εισήγαγε παράλληλος εισαγωγέας από άλλο κράτος μέλος όταν το γενόσημο φάρμακο έχει ανασυσκευαστεί σε νέα εξωτερική συσκευασία επί της οποίας έχει τεθεί το σήμα του αντίστοιχου φαρμάκου αναφοράς, εκτός εάν, αφενός, τα δύο φάρμακα είναι απολύτως πανομοιότυπα και, αφετέρου, η αντικατάσταση του σήματος πληροί τις προϋποθέσεις που μνημονεύονται στη σκέψη 79 της απόφασης της 11ης Ιουλίου 1996, Bristol-Myers Squibb κ.λπ. (C-427/93, C-429/93 και C-436/93, EU:C:1996:282), στη σκέψη 32 της απόφασης της 26ης Απριλίου 2007, Boehringer Ingelheim κ.λπ. (C-348/04, EU:C:2007:249), και στη σκέψη 28 της απόφασης της 17 Μαΐου 2018, Junek Europ-Vertrieb (C-642/16, EU:C:2018:322).

(¹) EE C 297 της 7.9.2020.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 17ης Νοεμβρίου 2022 — Volotea, SA (C-331/20) P, easyJet Airline Co. Ltd (C-343/20 P) κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-331/20 P και C-343/20 P) (¹)

(Αίτηση αναιρέσεως – Κρατικές ενισχύσεις – Άρθρο 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ – Απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής που αφορά αποζημιώσεις καταβληθείσες στους αερολιμένες της Σαρδηνίας για υποχρεώσεις παροχής δημόσιας υπηρεσίας – Ύπαρξη παράνομων κρατικών ενισχύσεων που δεν συνάδουν με την εσωτερική αγορά, τις οποίες χορήγησε η Ιταλική Δημοκρατία σε αεροπορικές εταιρίες μέσω φορέων εκμεταλλεύσεως αερολιμένων – Έννοια της «κρατικής ενίσχυσης» – Απόδειξη της ύπαρξης πλεονεκτήματος – Καθορισμός του ύψους του – Αρχή του ιδιώτη επιχειρηματία υπό συνθήκες οικονομίας της αγοράς – Δυνατότητα εφαρμογής και εφαρμογή – Κριτήριο του ιδιώτη αγοραστή αγαθών ή υπηρεσιών – Προϋποθέσεις – Βάρος αποδείξεως)

(2023/C 15/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσες: Volotea, SA (εκπρόσωποι: M. Carignano, avvocato, M. Nordmann, Rechtsanwalt), easyJet Airline Co. Ltd (εκπρόσωποι: A. Manzanque Valverde και J. Rivas Andrés, abogados)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: D. Grespan, S. Noë, L. Armati και D. Recchia)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Αναρεί την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 13ης Μαΐου 2020, Volotea κατά Επιτροπής (T-607/17, EU:T:2020:180).
- 2) Αναρεί την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 13ης Μαΐου 2020, easyJet Airline κατά Επιτροπής (T-8/18, EU:T:2020:182), κατά το μέρος που το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε την προσφυγή ακυρώσεως της easyJet Airline Co. Ltd ως αβάσιμη.
- 3) Ακυρώνει την απόφαση (EE) 2017/1861 της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της 29ης Ιουλίου 2016, σχετικά με την κρατική ενίσχυση SA 33983 (2013/C) (πρώην 2012/NN) (πρώην 2011/N) — Ιταλία — Αποζημίωση των αερολιμένων της Σαρδηνίας για υποχρεώσεις παροχής δημόσιας υπηρεσίας (ΥΓΟΣ), κατά το μέρος που αφορά τη Volotea SA, αφενός, και την easyJet Airline Co. Ltd, αφετέρου.
- 4) Καταδικάζει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα των πρωτόδικων και των αναιρετικών διαδικασιών.

(¹) EE C 297 της 7.9.2020.